

МОЕТО УЧИЛИЩЕ

Брой 10

Европейски съюз

ПРОЕКТ BG051PO001-4.2.05 „Да направим училището
привлекателно за младите хора”
Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на
Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”,
съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз

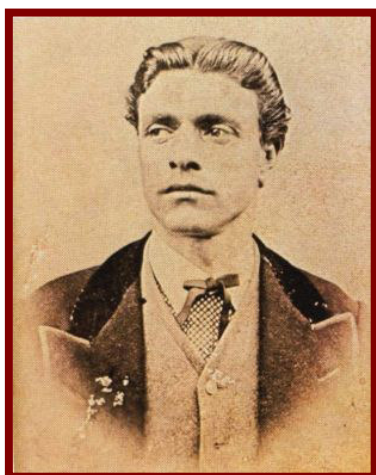

Европейски социален фонд

Вестникът се издава от клуб „Млад журналист”

**"Всичко се състои в нашите задружни сили, срещу тях не може да
противостои и най-силната стихия"**

В. Левски

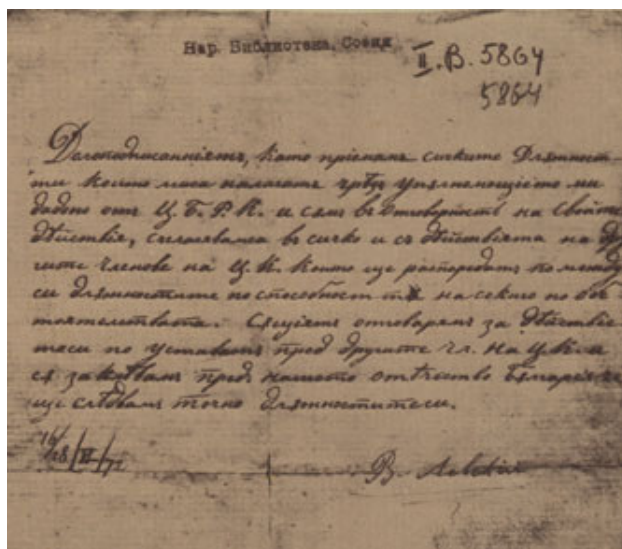

*На 19 февруари България възпоменава трагичната
загуба на Апостола Васил Левски. Колкото повече
времето го отдалечава от нас, толкова по-болезнено
усещаме своята безпомощност да изпълним заветите
му. Липсват ни борбеният му плам за промяна,
безрезервната му честност, усърдието на неговата
работа, демократичното му разбиране за
справедливост и ред, искреното му родолюбие.
Това е толкова тъжно.*

ХАРАКТЕРЪТ НА ЛЕВСКИ СПОРЕД НЕГОВИЯ ПОЧЕРК

От три писма на Апостола инж. Биков прави графологичен анализ, който дава известна представа за почерка и характера на Левски:

- Почеркът на Левски като цяло е позитивен, четлив, хармоничен. Темпът на писане е ритмичен.
- Левски е спазвал правилата за писане, като е имал навика при писането да не оставя поле от дясната страна на листа.
- Имал е навика към някои от изписваните букви, като напр. "К"; "Б", "В" и др. да поставя допълнителни украси.
- Тиха, скромна и организирана личност, обичаща реда, изпълнена с гордост и доброжелателност.
- Личност, притежаваща висока интелигентност, проникателност, здрав разум и силна воля.
- Личност, умееща да разбира и ръководи хората
- Разсъдлива личност, която преди да пристъпи към решаването на даден проблем, е обичала да го анализира най-задълбочено
- С великолепно чувство за приспособяване дори и при рискови ситуации
- Личност, обичаща да пести време и пари и нестрахуваша се да критикува недостатъците

по свидетелски разказ на свещеника Христо Стоилов

"Дяконът се държа юнашки. Каза, че наистина той е първият, но че след него са хиляди. Палачът му наметна въжето и ритна столчето. Аз се просълзих и се обърнах към "Св. София", за да не видят турците, че плача, и си тръгнах."

Било вторник, пазарен ден.

Студено и ветровито.

Обесили го заранта, та нямало много хора.

Само малко турци имало, няколко кадъни, войници имало също, както и дечурлига, и българчета, и турчета.

Бил облечен във вехти турски дрехи от винен шаяк, с калцунци на краката и цървули и отгоре с япанджак.

Главата му била превързана.

Поискал да се изповяда и причести, та дошъл поп Тодор Митов от „Св. Петка Самарджийска” и го изповядал и го причестил.

След туй го качили на бурето.

Казали на децата да се дръпнат встрани, че да не гледат.

Висял на въжето до пладне.

Свалили го и натоварили тялото в една волска кола.

А войниците нарязали въжето и раздали на дечурлигата за талисмани. По три гроша за парче. Такъв адет имало.

Залавянето на Левски в Къкринското ханче,
Художник Никола Кожухаров

Край пътя кацали гарвани.

Едно момиче видяло от балкона на къщата си тялото в колата.

Двамата почерпени каруцари били изкопали вече надве-натри гроба в хендека на Позорните гробища.

Заровили го там.

На другата сутрин гробът бил изровен и празен.

А две момчета от дечурлигата, дете били край бесилото, изгърчали до „Св. Петка Самарджийска” да запалят свещички.

Когато строили ЦУМ и разрушили маса къщи и маса църкви наоколо, „Света Петка Самарджийска”, кой знае защо, не посмели да я бутнат. Не посмели и туйто. Оставили я. Сега там има плоча. На която пише: „На 6 февруарий, хилядо осемстотин седемдесе и трета...”

Какви са тия гарвани край пътя? Какви са тия гарвани край пътя? Какви са тия гарвани край пътя? – написа един наш поет сто и трийсет-четиридесет години по-късно.

Било вторник, пазарен ден.

Студено и ветровито...

Източник: Портал "Култура"

Обесването на Васил Левски,
художник Борис Ангелушев

ЗАБРАВЕНИТЕ ЗАВЕТИ НА АПОСТОЛА

"Братя, възобновлението на нашата славна преди държава, отгърванието ни от проклети агаряни, за да си добие първата чест и слава нашето мило отечество Българско, най-последно да бъдем равни с другите европейски народи, зависи от нашите собствени задружни сили. Като е тъй вам, вам надлежи да се покажете достойни, верни и неустрашими във всяко отношение."

"Гледай народната работа повече от всички други, повече и от себе си да я уважаваш"

"На такива хора дай работа, които са разсъдителни, постоянни, безстрашливи и великодушни! Без тия едно да липсва на водачът на тая свята работа, то той ще я улайнени"

Райна Футекова, повече известна като Райна Попгеоргиева, е само на 20 години, когато Георги Бенковски ѝ предлага да ушие знамето на Априлското въстание.

Лъвът на знамето е нарисуван от Стоян Каралеев (Баненеца), а буквите са изписани от Иванчо Зографа. Размерите на знамето са 2 на 1,5 м, има две лица и е поръбено със сърмена ивица. Райна Футекова е родена на 18 януари през 1856 г. в Панагюрище.

След Априлското въстание е заловена от турците и подложена на тежки страдания: бита, малтретирана многократно и оставена на хляб и вода повече от месец в Пловдивския затвор.

След намесата на европейските дипломати Райна е освободена и изпратена в Москва. Там учи медицина и става акушерка - първата дипломирана акушерка в България. Написва своята „Автобиография“, като в нея за първи път се говори за Априлското въстание. В Москва Райна успява да уреди възпитанието и обучението на 32 панагюрски сирачета, сред които е и по-малкият ѝ брат.

3 март - Денят на българското освобождение

Априлското въстание е удадено в кръв, но то постига своя политически ефект. С цената на 30 хиляди жертви българите привличат вниманието на света върху проблема за тяхната независимост. Най-великите умове по това време, като Виктор Юго, Чарлз Дарвин, Оскар Уайлд, Лев Толстой, Достоевски и много други, издигат своя глас в защита на българите. Американският журналист Макгахан във вестник „Дейли нюз“ разказва за видяното в Батак:

Сега вече се приближихме към черквата и училището. Земята тук е покрита със скелети, по които висят парцали от дрехи и парчета изгнило месо. Въздухът е тежък, с воняща до припадък миризма... Под камъните и боклука, които покриват пода на височина от няколко фута, лежат костите и пепелта на 200 жени и деца, живи изгорели между тези четири стени... Бреговете на рекичката са били по едно време буквално покрити с трупове на мъже и жени, млади момичета и деца, които са лежали там, разкапващи се на слънцето, изяждани от кучета...

Погледнахме вътре в черквата, почерняла от изгарянето на дървените резби, но все още запазена, без особени повреди... Това, което видяхме вътре, е ужасяващо до безумие дори за мигновения поглед. Безброй тела, изгорени и овъглени, почернели тленни останки гниеха и изпъхваха до половина самата черква... Върнахме се обратно,

отровени и убити, с виене на свят, доволни да излезем отново на улицата и да напуснем страшния дом на чумата. Обходихме селището и видяхме същите зверства стотици и стотици пъти... Навсякъде ужаси след ужаси...

Това дава повод на Русия активно да се намеси в решаването на "Източния въпрос", след което започва Руско-турската освободителна война.

Битката при Шипка е решителна за успеха на Освободителната война. В нея българските опълченци героично отбраняват „заветния хълм“, като отдават сили, воля и живот.

На 3 март 1878 година в градчето Сан Стефано, днес предградие на Истанбул, е подписан мирен договор между Русия и Османската империя. От този ден се отваря нова страница в историята на България.

Урок по родолюбие

Моя страна, моя България, моя прекрасна страна.... от популярната песен на Емил Димитров огласяше форума на 12 ОУ „Е.Багряна”, събрал ученици, учители и родители по повод светлия празник **3 март**. Учениците от третите класове под ръководството на техните класни ръководители Христина Василева, Силвия Абаджиева и Жана Ташева поднесоха впечатляващо тържество по случай празника.

В развълнуваните слова на малките рецитатори оживяха исторически събития, имена на войводи и революционери, битки и победи. С революционен патос звучаха песните на Добри Чинтулов. Чувствата достигнаха своя изблик, когато се развя българският трибагренник и чрез красива танцова композиция децата направиха красиви фигури с цветовете на нашето знаме.

Празникът на Баба Марта в българските традиции е символ на пролетта и носи пожелание за здраве и плодородие. В народните вярвания нейното име е свързано с името на месец март. Трите месеци - януари, февруари и март - са персонифицирани в българските митични представи.

Януари и февруари са представени като братя с лют характер - Голям Сечко и Малък Сечко. Баба Марта се смята за тяхна сестра, която ту е

усмихната и добронамерена, ту непредвидимо зла.

Най-известният обичай е закичването на хора и млади животни с Мартеница (усукани бяла и червена нишка) на 1 март - деня на пристигането на Баба Марта. През целия месец се извършват обреди за гонене на змии и гущери, както и гадания, свързани с някои прелетни птици.

СВЕТЛИ ГОДИШНИНИ

Галилео Галилей е италиански физик, астроном, астролог и философ. През февруари тази година се навършиха 450 години от неговото рождение.

Галилей е първият учен, който наблюдава небето с помощта на направена от самия него зрителна тръба, наречена телескоп. След време той я усъвършенства и достига до 32-кратно увеличение. Само след няколко месеца наблюдения той публикува изумителните си открития в книжката „Звезден пратеник“: Повърхността на Луната е покрита с възвишения и долини подобно на земната. Млечният път представлява струпване на многобройни звезди. Планетата Юпитер притежава четири спътника, които обикалят около нея подобно на Луната около Земята.

Наблюдавайки звездното небе, Галилей се убеждава, че броят на звездите е много по-голям, отколкото се вижда с невъоръжено око и така се потвърждава смелата мисъл на Джордано Бруно, че звездите са безброй, което значи, че Вселената е безгранична.

В отговор на появата на тази книга, римската църква привлича Галилей на съд. Насила е заставен да се отрече от учението, че Земята се върти.. Разказва се, че след като се отрече, Галилео свел поглед към земята и промълвил: „И все пак тя се върти.“

Галилей е поставен под домашен арест, където през 1642 година умира.

*На света няма по-голяма ненавист от
ненавистта на невежия към знанието.*

Галилео Галилей

През 1737 г. , 95 години след смъртта му, Църквата дава позволение тленните му останки да бъдат погребани в католическо гробище.

Тогава учените използвали златната възможност да запазят нещо от великия си колега за поколенията. Те отделили от тялото му един зъб, три пръста и гръбначния стълб.

Средният пръст на Галилей се съхранява в музея от 1737 година, както и гръбнакът му. Другите два пръста и зъбът му се предавали от колекционер на колекционер и през 1905 година изчезнали.

Сега всички тленни останки от великия учен са събрани и ще бъдат изложени във флорентинския музей след реставрацията им.

Стрелите на Купидон

Купидон е богът на любовта, която той разпалва у хората. Наричат го още Амур, което означава Любов. В гръцката митология

неговият двойник е Ерос. От това име произлиза понятието еротична любов. Стрелите на Купидон могат да те намерят навсякъде и всякога. Пронижат ли те веднъж,

остават рани за цял живот.

Празникът на влюбените „Свети Валентин“ има своята любопитна история. Според

една легенда император Клавдий имал затруднения при набиране на доброволци за армията си, тъй като никой от мъжете не искал да се бие и да умре, оставяйки любимата и семейството си сами. Тогава на Клавдий му хрумнала шурата идея, че ако забрани брака, доброволците ще станат повече... И тъкмо това направил. Но някъде в древната римска държава живеел свещеникът Валентин, който напук на императора венчал влюбени двойки. Той бил заловен и екзекутиран на 14.02.269 г. за подстрекателство. Самата екзекуция била по-скоро тържество, тъй като хората го изпратили с цветя и сладки. Стотина години по-късно хората все още се сещали за това, на което ги учел Валентин и го провъзгласили за светец и покровител на влюбените. Друга история разказва за млад лечител със същото име, живял през I в. пр. Хр.

Младежът имал чудодейни способности на изцерител и именно заради тях и заради вярата си бил хвърлен в тъмница. В затвора младият Валентин излекувал сляпата дъщеря на надзирателя. Момичето прогледнало и го целунало. Двамата изживели бурна, но кратка любов, тъй като Валентин бил осъден на смърт. Преди да го хвърлят на лъвовете, той изпратил бележка на любимата си, написана върху парче от дрехата му с формата на сърце и подпис: "Твой Валентин". Оттогава е възникнала и традицията да се подаряват картички.

Празникът

В *Япония* в Деня на влюбените подаръци получават само мъжете. Празникът за жените идва на 14 март, а денят е наречен "Белият ден". В *Корея* пък съществува традицията на "Черния ден", в който всички самотни мъже се събират и се напиват.

В страстна *Франция* Денят на влюбените се изразява в разменяне на бижута и други романтични подаръци, а в *Дания* мъжете подаряват изсушени бели цветя.

На този ден в *Англия* девойките се събират преди изгрев и поглеждат през прозореца. Първият човек, когото видят, става техен съпруг. В графство Дербишир момичетата обикалят църквата 12 пъти в полунощ и повтарят магическо заклинание. Според легендата след ритуала срещат истинската любов.

В *Бразилия* Денят на влюбените се празнува на 12 юни. На този ден бразилките извършват магически ритуали, с които привличат ергените.

В *Израел* Денят на любовта се чества в края на лятото. Момичето може само да предложи ръката си на момчето, което избере.

Свети Валентин е забранен за мюсюлманите в *Саудитска Арабия*. Хората, които се докоснат до греха на този ден, са тежко наказвани. В магазините е строго забранено да се продават червени рози, плюшени играчки и лакомства във формата на сърца. Властите смятат, че "гибелната западна традиция" обърква умовете на младото поколение в Саудитска Арабия, като ги подтиква към грях.

ПОСВЕТЕНО НА ЛЮБОВТА

Първата целувка

За да е истинска една целувка, тя трябва да означава нещо за теб. Трябва да е с някого, за когото мислиш всеки ден, някой, който не излиза от ума ти. Когато устните ви се докоснат, да я почувстваш навсякъде. Да е толкова вълнуваща, че да искаш да разкажеш на най-добия си приятел за нея, и когато го правиш, да се усмихваш. Не можеш да забравиш за първата си целувка, защото дълго ще пари на устните ти.

Това значи, че си открил любовта.

Пламена Кенарева от 7а клас

Сама

Исках да заплача, защото бях сама.
 Не можах, не отроних и сълза.
 Времето летеше, мъката растеше,
 сърцето ми от болка крещеше.
 Не мога, не издържам вече.
 Защо на самота ме ти обрече?
 Дадох ти душа, сърце,
 а ти ме вземаш за дете.
 Обеща да ме обичаш
 и в живота на мен да разчиташ,
 казваше, че съм красива,
 че съм изящна, талантлива.
 Но се свърши и сега
 самотна съм в нощта.
 Не, няма да се дам!
 Любовта на други ще отдам!
 Щастие то ще търся, без да спирам,
 а теб вечно ще презирам.

Светослава Пенчева от 6б клас

Първата любов

Всеки чака своя принц на бял кон
 и той винаги е сладък като бонбон.
 Чака те с роза в ръка
 и ти казва красиви неща.
 Двамата един до друг седате
 и влюбено по полята бягате.
 Първата любов е необяснима,
 но винаги незабравима.
 Обичайте се цял живот,
 понякога и чак до гроб.

Вилислава Илиева 6в клас

Любов

Любов, любов!
 Как хубава си ти!
 Как сърца разбиваш,
 без да искаш ти.
 Но за нищо на света
 не изпускай любовта,
 тя крила ти дава
 в трудни времена.
 Любовта е болест
 и тя е нелечима,
 любовта е болка
 и то неутолима.
 Тя е всичко - и слънце,
 и луна, и песен и сълза.
 И винаги надежда във света!

Симона Стоянова от 6в клас

Забранена любов

Когато те видях, ослепях!
 Погледнах очите ти омайни
 и те пронизаха сърцето ми.

Обичах те! До полудяване
 до отчаяние, до безсъзнание!
 Дори знаех, че греша, но
 със тебе исках да умра.

Забранената любов е
 най-красива на света,
 щом сърцето заговори,
 няма пречки и затвори!
Радост Райнова от 7а клас

История

Олимпийският девиз "**Citius, Altius, Fortius**" днес е известен с превода: "**По-бързо, по-високо, по-силно**". Олимпийските игри са най-известното международно състезание в света, в което атлети от различни спортове се състезават за златни, сребърни и бронзови медали. Олимпиади се провеждат на всеки 4 години.

В древна Гърция Олимпийските игри се провеждали в чест на бог Зевс в град Олимпия. Участниците можело да

бъдат само гърци, свободни по рождение и неосъждани. "Варварите", робите и осъдените нямали достъп до тях. Забранено било и присъствието на жени. Наградата била венец от дива маслина, изплетен от листата на свещеното дърво. През 394 г. пр. Хр римският император Теодосий I официално закрива Олимпийските игри и всички езически фестивали. Това сложило край на първите 1100 години състезания.

Модерните олимпийски игри се подновяват през 1896 г. по идея на французина Пиер Дьо Кубертен и се провеждат в Атина.

Съвременното олимпийско движение се

ръководи от Международния олимпийски комитет. Прекъсвания на олимпиадите има само по време на Първата и Втората световни войни.

„Младежта на света трябва да мери сили в спорта, а не на бойното поле” - казва Барон Кубертен.

Любопитно

1. Готвач на име Корибос се състезавал на бягане на 600 фута разстояние.

Дисциплината, в която спечелил, се нарекла "stadion" Именно думата „stadion" е корен на днешната дума, означаваща голяма структура, използвана за спортни събития - стадион.

2. Заедно с атлетите се явявали писатели, философи, ретори, художници,

които използвали събитието, за да запознаят зрителите със своите произведения и да им дадат известност. Така общогръцките тържества ставали израз на солидарността и търпимостта между хората. През дните от игрите те се опознавали, забравяли различните си интереси и съперничества.

3. По време на древните Олимпийски игри всички състезатели тичали голи. Това се налагало, за да няма измами и за по-голяма сигурност.

4. Флагът на олимпийските игри е бил разработен през 1913 г. от барон Пиер дьо Кубертен. Върху белия фон на флага, символ на мира, са разположени пет преплетени олимпийски кръга в различен цвят. Всеки кръг символизира определен континент: **Синият кръг – Европа, Жълтият кръг – Азия, Черният кръг – Африка, Зеленият кръг – Австралия, Червеният кръг – Америка.**

5. Огънят, който Прометей дарил на хората, става постоянен символ на олимпийските игри. Първият олимпийски огън бил възпламенен от слънцето и продължил да гори на олтара на богиня Хера. Това символизиращо разсъдъка, чистотата и мира между нациите.

РЕДАКЦИОНЕН ЕКИП

Редактор: Дочка Добрева

Репортери: Живка Русчева, Вилислава Илиева, Диметра Кръстева, Светослава Пенчева, Симона Атанасова, Илияна Благоева, Ирина Димитрова, Михаела Пенчева, Самуил Георгиев